

Випуск № 62

Листопад 2015 року

ШКІЛЬНА СТЕЖИНА

Щомісячна газета Ємільчинської ЗОШ I-III ступенів №1

Година-реквієм «А пам'ять Священна»

Нещодавно, 12 листопада, учні 7-А класу провели захід до дня визволення України від фашистської навали в роки Другої світової війни. Адже ця подія, яка відбулася 70 років тому, ще живе в нашій пам'яті. Та згодом не залишиться живих свідків того страшного, переломного періоду в житті народу та країни.

Під час війни тяжких втрат зазнав український народ. То були жорстокі часи.

Людей безжально катува-

ли в концтаборах, принижували на примусових роботах, пересильних пунктах. Ця трагедія прийшла раптово. Коли школярі,

тодішні випускники, святкували завершення шкільного навчання, гітлерівська армія кидала бомби на українські міста. Герої до останнього стояли за нашу землю і вистояли. І невже 70 років тому наші діди, прадіди воювали, лили свою кров даремно, щоб сьогодні ми стали перед ворогом на коліна?

Сподіваюсь, наші українські воїни сьогодні переможуть вражу армію і подарують нам мирне небо!

Кейбіс Вікторія, 7-А клас

Вибори президента: чесні і прозорі

У жовтні в школі пройшли вибори учнівського президента. До цієї події підійшли з відповідальністю всі:

організатори, кандидати на посаду президента та учні школи. Кандидати представили свої передвиборчі програми, з якими всі могли ознайомитися напередодні виборів. Претен-

дентів на посаду президента було п'ятеро: Кондратюк Анна – учениця 9-А класу, Осіпчук Анастасія – учениця 9-Б класу, Борса Єлизавета, Радчук Наталія та Саух Богдан – учні 8-Б класу.

В день виборів виборча комісія перевіряла виборців за списком та видавала бюлетені для голосування. Голосування відбувалося протягом дня. За підсумками було складено протокол, з якого видно, скільки було учнів школи за списками, яка кількість прийняла участь,

скільки бюлетенів було недійсними і скільки голосів набрав кожен кандидат.

Протокол проведення виборів президента школи від 16.10.2015 року.	
За списком - 218 вибоців	
Прийняли участь - 139 учнів	
Не проголосували - 105 учнів	
Не дійсні бюлетені - 4	
За Кондратюк Анну ученицю 9-А класу проголосувало - 47 учнів	
За Осіпчук Анастасію ученицю 9-Б класу проголосувало - 34 учні	
За Радчук Наталію ученицю 8-Б класу проголосувало - 23 учні	
За Борсу Єлизавету ученицю 8-Б класу проголосувало - 4 учні	
За Сауха Богдана учня 8-Б класу проголосувало - 27 учнів	

На загальношкільній лінійці було представлено президента школи Кондратюк Анну, ученицю 9-А класу. Аня як новий президент школи щиро подякувала всім своїм виборцям та пообіцяла плідно і корисно працювати в інтересах школи та учнів.

*Педагог-організатор
Євтушок Н.М.*

Диктант національної єдності

Традиційно в нашій школі проходять заходи до Дня української писемності та мови. Цього року прозвучала радіопередача, учнями 8-Б класу оформлено інформаційний куточок "Мова—генетичний код нації".

Учні
на-
ш
ої
шко-
ли
взяли

участь у Всеукраїнському національному радіо диктанті єдності.

Кращі роботи учнів відправлені на конкурс Національного радіо. Любіть, плекайте рідну мову! Лише з нею ми залишатимемось згуртованою нацією.

Тиждень народознавства в школі

З 23 по 25 листопада в школі проходив тиждень народознавства «І України бачиться політ...».

Програма тижня була досить насиченою: у понеділок прозвучала радіопередача «Я люблю батьківщину свою» та пройшла виставка «Обереги дому»; у вівторок – конкурс на кращу ляльку-мотанку та виставка виробів з глини; в середу – виставка виробів з дерева. У четвер учні 5-11 класів презентували газети та семикласники пог-

рали у брейн-ринг «Україно моя». П'ятниця – день відкритих дверей у «Світлиці». Завідувача світлицею К.В. Слюсарева разом з екскурсоводами розповіли учням початкових класів про музей та матеріали, зібрані в ньому.

Ми отримали завдання оформити газету «Давні музичні інструменти» і виготовити ляльку-мотанку на конкурс. Працюю-

чи над газетою ми перечитали дуже багато інформації і дізналися дуже багато цікавого про давні музичні інструменти. Адже українці – дуже музична та співуча нація. З давніх-давен вони складали пісні про своє життя, про навколишній світ. Ці пісні співали, акомпануючи на найрізноманітніших музичних інструментах. Таких народних інструментів налічується більш сотні різновидів. Тут були й струнні, і духові, і ударні інструменти.

Працюючи над виготовленням мотанки, я зверталася до інтернету, переглядала презентації та перечитувала знайдені матеріали і багато чого дізналася.

Лялька-мотанка здавна була оберегом в українській родині. Кожна мати робила для своєї дитини ляльку, щоб та гралась, і кожна дівчинка повинна була вміти робити цей обріг. Це не просто іграшка, а жива істота: порадник, друг, помічник,

посередник між живими й тими, кого на цьому світі вже чи ще немає, і берегиня. Вона створювалася шляхом намотування, накручування, зав'язування тканини і ниток ні в якому разі при виготовленні ляльки не

застосовували голки. Вважається, що лялька-мотанка повинна бути безлика, а та, яка служить берегинею, ще й з хрестом замість обличчя (символ Сонця). Не можна малювати обличчя ляльці, вона не повинна ні на кого бути подібною, щоб не завдавати шкоди. Можна припустити, що лялька-мотанка не має очей, бо, згідно з давньою архаїчною традицією, у них може влетіти дух живої істоти.

Зрештою виготовлення ляльки-мотанки дуже клопітка робота, хоча і не складна. Це я переконалася на власному досвіді.

Носова Анна, 10-А клас

Правовий букварик

В рамках проведення шкільного місячника превентивного виховання та правоосвітньої роботи «На терезах Феміди», 25 листопада цікаво і змістовно у 4-Б класі пройшла година спілкування «Правовий

букварик». З особливою наполегливістю віднеслись учні до проведення заходу. Разом із

учнями 10-Б класу ми згадали права і обов'язки дитини, обго-

ворили різні життєві ситуації, в яких порушувались права дітей.

Згадали казкових героїв, які порушували права слабших. Цікаво і завзято пройшла гра «Право—обов'язок».

Учні 4-Б класу

Посвята в старшокласники

20 жовтня в стінах нашої рідної школи відбулася посвята в старшокласники. Свято підготував 11-Б клас. Приймали участь два 9-ті класи. Дійство пройшло в невимушеній та гумористичній формі. Для майбутніх старшо-

класників ми провели конкурси, з яких зрозуміли, яке логічне мислення вони

мають, та дізналися про їхню обізнаність щодо нашої школи. Обидва класи на чолі зі своїми капітанами показали гарні знання. З великим задоволенням ми прийняли їх до своєї дружньої сім'ї старшокласників.

Тульєва Дарина, 11-Б клас

Психологічний практикум "Конфлікти і хамство"

Суть нашої соціальної природи потребує від нас спілкування з іншими людьми. Міжособистісне спілкування відображає спільну потребу встановлювати контакти й об'єднує зусилля на досягнення спільної мети. Щоб це спілкування було продуктивним, воно повинно бути безконфліктним. Але кожен із нас унікальний у своєму баченні світу, виявах емоцій, поведінці. Тому зіткнення протилежних думок і поглядів – просто неминуче.

«Конфлікт – це норма життя. Коли вам здається, що у вашому житті немає конфліктів, перевірте, чи є у вас пульс», – стверджував американський соціолог Ч. Ліксон

Слово «конфлікт» викликає в більшості відверто негативні емоції. Є кілька причин, через які ми намагаємося за будь-яку ціну не конфліктувати:

1. Конфліктувати страшно.

Можна зовсім зруйнувати стосунки і втратити близьку і рідну людину.

2. Конфліктувати погано.

Ми боїмося отримати ярлик «сварливої», «істеричної», «незлагодної» людини.

3. Минулий досвід підказує нам, що конфлікт – це боляче.

Шкільне середовище передбачає існування безлічі відмінностей між людьми, які тут навчаються і працюють, і тому в цьому середовищі конфліктні ситуації – досить

буденне явище. Одним із основних чинників, що впливають на ставлення школярів до навчання, є психологічна атмосфера в класі і в школі. Якщо дитина відчуває увагу до себе з боку вчителів, зацікавленість у її успіхах, доброзичливість, то з радістю йде до школи і приділяє навчанню багато уваги, що позначається на результатах навчальної діяльності. У протилежному випадку у дитини формується байдуже, а то й негативне ставлення до школи, що відбивається на якості знань, умінь і навичок.

Незважаючи на багаторічні зусилля (поради, рекомендації) психологів і педагогів, психологічному чинникові не завжди приділяється належна увага в школах. Недостатня психологічна культура – одна із причин ускладнень у спілкуванні в педагогічному середовищі. У педагогічних конфліктах дії вчителів найчастіше визначаються їх особистою образою на учнів. У вчителя з'являється прагнення перемогти в протистоянні з учнем, не турбуючись про те, як учень вийде із ситуації, що засвоїв із спілкування з учителем, як зміниться його ставлення до себе й дорослих. Для вчителя й учня різні ситуації можуть бути шкалою пізнання інших людей і самого себе.

На практикумі « Конфлікти та хамство у шкільному середовищі», який був проведений 16 листопада, учні вчилися не перебивати, не підвищу-

вати голос, вислуховувати партнера і т.д. Коли ж підлітків поглинали емоції, вони – такі гарні, добрі, інтелегентні – починали кричати, перебивати один одного, згадувати старі помилки й робити все навпаки, з'ясовуючи, хто має слушність, а хто винний. Проте варто розглядати конфлікт, наперед відмовившись від цього запитання, не визначаючи переможця і переможених. Саме це було взято за правило. Прості життєві ситуації сьогодення учні розбирали швидко та впевнено. Шукали компроміси, хто не погоджувався, вели між собою дискусію. Найактивнішими учасниками психологічного практикуму були: Кондратюк А.(9-А) , Петрук О. (9-А), Федорчук А.(9-Б), Осіпчук А. (9-Б), Марченко М. (11-А), Савчук С.(11-А), Котвицька І.(11-А).

З огляду на актуальність проблеми подолання конфліктності в шкільному середовищі і був проведений практикум.

На мою думку, одним із важливих напрямів роботи педагогічного колективу є залучення якомога більшої кількості учасників навчально-виховного процесу до ефективної взаємодії, формування навиків конструктивного спілкування; допомога в набутті навиків ведення переговорів, запобігання конфліктів.

*Практичний психолог:
Матіяш Марина Андріївна.*

Рідна земля – моя Батьківщина

Як і для кожного українця, для мене рідна земля є невід'ємною складовою самої себе. Тут я народилася, роблю свої перші кроки в житті. Безперечно, Батьківщина це непусте слово, воно криє у собі особливий зміст, у якому кожен бере щось собі притаманне. Для мене Батьківщина є маленькою, але досить вагомою складовою власної індивідуальності. Адже я розмовляю саме рідною мовою, наслідую традиції, притаманні моїй Батьківщині. Ми є «плодами» нашого рідного краю. Тож дорослішаючи повинні дати їй щось взамін як знак вдячності. На мою думку, Батьківщину потрібно прославляти своїми гідними вчинками, наполегливою працею, яка компенсувала б ви-

трачені на нас час і ресурси. Немає нічого милішого за рідний край. Як би ми далеко не були, нас, як маленьких пташенят, буде тягнути до рідного гніздечка, де все починалось. Скільки є чутливих поезій про рідний край. Вони наповнені смутком за старенькою хатиною, де були проведені дитячі роки, радістю за те, що саме

ми живемо тут, на цій благословенній землі, що надає наснаги для нових звершень.

Оберегом дому завжди був і є український рушник, який ніс інформацію про добро, достаток і здоров'я, вони відображали світогляд та звичаї українців.

Рушник символізує дорогу життя і тому полотно мало бути цілим і безперервним. Рушник вишивали з світлими думками і чистим серцем.

Савчук Софія, 11-А клас

*Одна Батьківщина, і двох не буває,
Місця, де родилися, завжди святі.
Хто рідну оселю свою забуває,
Той долі не знайде в житті.*

М. Бажан

Батьківщина для кожного з нас розпочинається із батьківської хати, з нею пов'язані найкращі спогади про дитинство.

Українці завжди з великою шанобливістю ставилися до вибору місця для будівництва хати, її розташування. З сивої давнини прийшов до нас звичай

прикрашати оселі оберегами. Ось сьогодні ми хочемо розповісти про деякі з них.

Оберегом людини була вишиванка. Вона є символом здоров'я, краси, щасливої долі, родової пам'яті, порядності і чесності, любові та святості.

Вишиванка є національним мистецтвом та незвичайним ремеслом. Для кожного регіону іс-

нує своя символіка та кольори.

До вишивання вишиванки українці ставилися як до святої справи. Вишиванки передавалися з покоління в покоління, з роду в рід, береглися як реліквія.

*Омельченко Катерина,
11-А клас*

Над випуском працювали:

Учасники курсів "Практичної журналістики" (керівник: Палько Наталія Миколаївна) та "Основи створення друкованих видань та їх дизайн" (керівник: Філоненко Катерина Володимирівна), учні 10-А класу (класний керівник: Слюсарева Катерина Володимирівна)

Головний редактор: Носова Анна

Художні редактори: Гзовська Валентина,

Ярошук Юлія, Букша Анастасія

Журналісти: Кейбіс Вікторія, Носова Анна, Савчук Софія, Омельченко Катерина, Тульєва Дарина, учні 4-Б класу

Спілкуйтеся з нами:

E-mail: emschool_1@ukr.net

Шкільний сайт: www.emschool1.at.ua

Сльози інею

Була зима морозна і не зла,
І пізно сніг вона несла,
І загадковість її меж не знала,
Лиш тільки зграйку вітрів вона мала.

Навіяли ті вітри сльози,
І вслід покрили їх морози,
Чи випадково, чи так сказала доля,
Але зазнали мої очі горя.

Великого, страшного, болючого,
І, як шипи в троянди, колючого,
Немов пройшла велика хмара,
Яка забрала все, як мара.

А сльози мерзли на щоках,
Нема його руки в моїх руках.
Була зима морозна і не зла,
А сльози інею мені доля дала.

Тульєва Анна

"Сльози інею"

Пиши вірша

Коли в душі замерзші сльози,
Коли надворі з снігу грози,
Бери листок й пиши вірша,
Бо так каже мені душа.

Коли не можеш пригорнути,
Коли не можеш повернути,
Бери листок й пиши вірша,
Говорить так моя душа.

Коли ти плачеш і ридась,
Коли болю багато маєш,
Бери листок й пиши вірша,
Бо пише то його душа.

Тульєва Анна

Прекрасний мій захиснику

Прекрасний мій захиснику
Із щирими очима,
У тебе рана на боку,
А в мене біль з сльозима.

У тебе сум в душі, журба,
Там ллються зливи й грози,
Але побачиш ти щасливого герба,
Й стануть теплішими морози.

Почуєш сміх дітей навкруг,
Які завзято вчаться.
І це врятує від недуг,
Врятує від нещастя.

Цей сміх лунає і звучить,
Бо ти тому причина.
І в них є радісна та мить,
І вільна Батьківщина.

Дякуючи тобі,
Цей світ стоїть ще на ногах.
Але я все ще у журбі –
В мене за тебе сильний страх.

Прекрасний мій захиснику
Тримайся, мій друже,
Бо долю вибрали тобі таку,
Але ж мені це не байдуже.

Ти будеш їздити по світу
І споглядати на міста,
Будеш радіти жаркому літу
І цілувати дівчини вуста.

Й засвітить сонце у душі,
Й не стане тої рани,
Й завітнуть знову спориші,
І заживуть болючі шрами.

Сказати хочу лиш одне:

Війна вбивала все живе,
Але не вбила твою силу,
Все зло і біль, усе помре,
І буде благодать в твою родину.

Тульєва Анна

А.В. Тульєва

Поезія—це завжди
неповторність,

Якийсь безсмертний дотик до душі.

Л.Костенко

Душа говорить поезією, я знаю
це по собі... Переживши багато
подій, які ранили мене злими кин-
джалами, моя душа заговорила у
віршах. Прочитавши мою поезію,
можна відчувати і радість, і горе, ща-
стя та журбу. Можливо, вона не
ідеальна, але хтось-який існує
ідеал для свого часу. Загалом усі
ці вірші написані від щирого сер-
ця. У них усе моє життя, як на до-
лоні. Багато з них присвячені моє-
му дідуся та брату, які покинули
цей світ і стали ангелами.

Над випуском працювали:

Учасники курсів "Практичної журналісти-
ки" (керівник: Палько Наталія Миколаївна) та
"Основи створення друкованих видань та їх ди-
зайн" (керівник: Філоненко Катерина Володимирів-
на), учні 10-А класу (класний керівник: Слюсарєва
Катерина володимирівна)

Головний редактор: Носова Анна

Художні редактори: Гзовська Валентина,
Ярошук Юлія, Букша Анастасія

Журналісти: Кейбіс Вікторія, Носова Анна, Савчук
Софія, Омельченко Катерина,
Бриж Владислав

